

★ רן פקר ימונה

כמונ"ל ★ אלופים בצה"ל יפרשו

★ היועץ המישפטי נתבע לחקור את

יחסיו של שרון עם משולם ריקליס

לשלם בכל זאת לידיו עבור נאמנותו. התשלום יבוא ככל הנראה בצורת משרת המנכ"ל של משרד הביטחון.

אין ספק שמנכ"ל משרד הביטחון יהיה מאגו של שרון יקל על השר לעמוד בלחץ נגד מינויו של אריה גנגר כממונה על הייצוא הביטחוני של ישראל וכממונה על תיאום היחסים בין משרד הביטחון והמטכ"ל. כוננתו של שרון היא שגנגר יהיה סוחר הנשק הרשמי של ישראל ומעין רמטכ"ל-על.

לשם מינויו של גנגר, הצפוי כבר בשבוע הבא, מוכן שרון כמעט לכל.

המחקר פורסם לפני שבועיים בצהרון מעריב, כשרון היה במטוס בדרכו ליבשת אפריקה, יחד עם גנגר. השבוע האשים שרון את מנכ"ל משרדו בהדלפת המחקר. לדבריו, "בעת שאני הייתי בדרכי לאפריקה, ועוד לא ידעתי את תוצאות המחקר, כבר ידעו עליו כל אזרחי ישראל, וזאת אחרי שמעריב ידע עליו ואחרי שהמנכ"ל ידע עליו. לכן פטרתי את המנכ"ל."

אין ספק שלמעיון יש הרבה מה לומר בפרשה זו ובפרשות אחרות הקשורות בטענותיו של שרון. אך שליחים מיהרו למעיין מייד לאחר פיטוריו, ורמזו לו כי לטובתו עליו לשתוק, אחרת ייפגעו תנאי הפרישה שלו. מעיין אכן שותק.

ברור שגנגר לא עשה דבר נגד ביטחון המדינה, אם כי ברור שמאז שהשתחרר משירות החובה, כסמל-שירותים בחיל-האוויר, לא עשה מאומה למען ביטחון המדינה. אך מה שברור הוא שגנגר, בעל האזרחות האמריקאית, נאלץ לחתום, כמו

רון עומד למנות בימים הקרובים את מחליפו של מעיין, המועמד, ששמו מוזכר בחוגים המקורבים לשרון, הוא תת-אלוף (מיל') רן רונן-פקר. פקר הוא אחד מ-

אריה גנגר

את מיישרד הביטחון

כל מי שמבקש אזרחות אמריקאית, על התחייבות של נאמנות לארצות-הברית של אמריקה ועל התחייבות לביטול נאמנותו לכל מדינה אחרת ולכל "ריבון אחר" כפי שמחייב החוק האמריקאי.

יש מקום להשערה שכאשר יסיים גנגר את שירותו במשרד הביטחון הישראלי, הוא ישוב לעסקיו הפרטיים ולעיסקי ריקליס בארצות-הברית — ביניהם סחר-נשק. אין גם סכנה שגנגר יתאהב מחדש במולדת הישנה שלו וימשיך להתגורר בארץ.

קשה להניח שגנגר עצמו, כנציג משרד הביטחון הישראלי, ישכח עובדות אלה בעת שיישב במשאומתן עם אנשי הפנט'גון או עם נציגי חברות אמריקאיות. חלף אוחזת בראשי מערך-המודיעין הישראלי, כשהם מתארים לעצמם סיטואציה שבה ילחצו אנשי הפנטגון, הסטייט דפארטמנט או אפילו הטיאריאן על אורח ארצם, שהפך פיתאום מייצג ביטחון-ישראלי. הם יזכירו לו את שבועת-הנאמנות, שעליה חתם, ואת העובדה שאחרי סיום תפקידו בישראל הוא יחזור ויהיה איש-עסקים אמריקאי, הנוקק לממשלתה.

בכירי הטייסים בחיל-האוויר, ונאלץ לפרוש מהחיל אחרי פרשה שהסעירה את צה"ל.

פקר הואשם על-ידי חבריו בהריגת שבוי ערבי בעת מלחמת ששת-הימים. כשעמד פקר לקבל את הפיקוד על חיל-האוויר, היה מי שהעלה פרשה זו מהגינוך והחיל-האוויר כולו סער. פקר לא קיבל גיבוי משרד הביטחון דאז, עזר וייצמן, והתפטר מצה"ל, אחרי ששיגר מיכתבים לאישים רבים ובהם האשמות חריפות נגד מפקד חיל-האוויר, האלוף דויד עיברי, מפקד החיל לשעבר, בני פלד, ועזר וייצמן.

כל אותה עת היה לפקר ידיד נאמן: "כ" אריק שרון, כשפרש פקר מצה"ל היה זה שרון שהפגיש אותו עם המיליונר משולם ריקליס, מעסיקו של גנגר, ועם גנגר עצמו. לריקליס ולגנגר חברות העוסקות בסחר-נשק ובסחר במוצרי אלקטרוניקה. היום רן פקר עצמו הוא בעל חברה העוסקת ביבוא ובייצוא נשק ואלקטרוניקה. פקר עזר לאריק שרון בבחירות, ואחר-כך היה חבר במטה הצללים שלו, בעת שמינויו של שרון לתפקיד שר-ביטחון עדיין לא היה בטוח.

חלום-חיינו של פקר הוא לחזור לחיל-האוויר כמפקד החיל. שרון יודע שהקרקע אינה בשלה לכך עדיין, אך הוא מוכן

למעין היו סיבות טובות להתנגד למינויו של גנגר. כמו כל ישראלי התקומם מעיין נגד מינויו של יורד, שהשתמט מכל מלחמות-ישראל, לתפקיד זה בכיר וכה רגיש במשרד הביטחון. מעיין גם הבין שהסמכויות הנרחבות שעומד אריק להעניק לגנגר יכרסמו בסמכויותיו שלו. אך האמת היא, שמעיין לא הסית את העובדים נגד גנגר. סיכסוך - ישן שלו עם ועד העובדים גרם לניתוק מוחלט בינו ובין הוועד. כך שחזית משותפת בין מעיין ובין הוועד היא בלתי-אפשרית.

לאריק לא היו כל הוכחות להאשמה שבה האשים את מעיין. לכן הוא בחר לתת הסברים אחרים.

אחת התופעות המוזרות ביותר במערכת הביטחון, מאז מינויו של אריק, היא פרשת מטוס הלבאי. שרון החליט לבטל את התוכנית לייצור מטוס-הקרב הישראלי. לתוכנית זו, שהיתה ה"תינוק" של שר הביטחון הקודם, עזר וייצמן, יש חסידים ומתנגדים במערכת הביטחון וביצה"ל, ולכל צד נימוקים כבדי-מישקל.

במשרד הביטחון נערך מחקר מעמיק כדי לקבוע את כדאיות יצור הלבאי מהבחינה הכספית ומהבחינות האחרות. המחקר קבע שהדבר כדאי מכל בחינה.

ני איש צבא ותיק. אני יודע מה פירושה של הפגזה שאין אחריה מיתקפה. צריך להוריד את הראש, לתת לפגזים לעבור, לחכות קצת ואז הכל בסדר. אז מגיע השקט." כך תיאר השבוע שר הביטחון אריק שרון את הפרשה המסעירה בימים אלה לא רק את עובדי משרד הביטחון, אלא את הארץ כולה, פרשת היורד אריה גנגר, שהסתכסה כבר הרבה מעבר למה שאריך שיער מראש.

אולם למרות הביקורת הציבורית הגדולה ולמרות איומיהם של עובדי משרד הביטחון לפתוח בשביתה הראשונה בתולדות משרד זה, מתעקש אריק. הוא רוצה בגנגר כעוזרו ויועצו, וימימה.

החלל הראשון במאבק היה מנכ"ל משרד הביטחון, יוסף ("יוסקה") מעיין. ביום שבו ניכנס שרון לתפקידו, הגיש לו מעיין את התפטרותו. אריק ביקש מהמנכ"ל להתמתן כמה חודשים, ומאוחר יותר, כשעלו בתווה מאמציו לשכנע את תת-אלוף אריה לוי, נספח צה"ל בארצות-הברית, לקבל את התפקיד, ביקש שרון ממעיין להמשיך בתפקידו זמן בלתי-מוגבל.

אולם לאריק שרון נדמה היה שמעיין נמצא בחזית אחת עם עובדי המשרד, המתנגדים לגנגר, והוא פיטרו מתפקידו.